

ساختارشناسی تحلیلی پانتومیم (هنر ادابازی) با نگاهی بر زندگی اتی ین دوکرو و مارسل مارسو

بابک دهقانی*، سیما صابر صلغی

دکتری پژوهش هنر گرایش تاریخ تطبیقی و تحلیلی هنر اسلامی، اداره آموزش و پرورش ناحیه یک بندرعباس، معاون
پرورشی دبستان پسرانه سما شعبه یک بندرعباس. tarikhtheater@gmail.com

اداره آموزش و پرورش ناحیه یک بندرعباس، دبیر دبیرستان دخترانه سما متوسطه اول واحد بندرعباس.
simasabersalaghi@gmail.com

چکیده

پانتومیم دارای قدمتی دیرینه است. نمایشی بی کلام با حرکات اغراق آمیز. رمزگرایی یکی از شیوه های اجرا در این نمایش است. شروع پانتومیم و ارتباط اولیه با مخاطب بسیار مهم است و نحوه اجرا نسبت به داستان دارای ارزش بیشتری است که می تواند همه چیز را تحت الشعاع خود قرار دهد. مهمترین ابزار ایماگر در پانتومیم میمیک و فیزیک است. لذا با استفاده از این ابزار فعالیت های ممکن الوقوع را رقم می زند. نرمی بدن و انجام حرکاتی که در تمرینات روزمره حاصل می شود می تواند جلوه ای از بازی طبیعی ایماگر در ذهن تماشاگر را ایجاد نماید. در پانتومیم اندام های بیان ابتدا بدن سپس دست و بازوها و در نهایت چهره ایماگر است. چرا که حرکت در بدن بزرگتر از سایر اندام ها می باشد اما اندام های بیان احساسات در چهره بسیار کوچکتر هستند.

بدن و تخیل دو عنصر حائز اهمیت در پانتومیم است. لذا ایماگر موظف است خطوط ایده آل ذهن را به صورت تخیلی ترسیم نموده و بی دلیل فضا را اشغال نکند. در پانتومیم به طور کلی می شود از داستانهای قدیمی، افسانه ای و یا یک نمایش کامل و یا بداهه سازی درباره موضوعات روز، مسائل اجتماعی، سیاسی و فرهنگی بهره گرفت و احساسات و تصورات مختلف را به تماشاگر، القا کرد بنابراین می توان از طریق پانتومیم حرف خود را در هر کجا و برای هرکس بیان کرد بدون آن که لازم باشد یک کلمه بر زبان آورده شود. پژوهش حاضر تحت عنوان ساختارشناسی تحلیلی پانتومیم (هنر ادابازی) با نگاهی بر زندگی اتی ین دوکرو و مارسل مارسو با روش توصیفی - تحلیلی، بر اساس مطالعه کتابخانه ای علاوه بر اینکه به بررسی و مطالعه ساختاری پانتومیم می پردازد، به ارائه معانی و مفاهیم اجزای آن نیز توجه خواهد داشت.

کلمات کلیدی: ساختارشناسی، پانتومیم، اتی ین دوکرو، مارسل مارسو

مقدمه